

Előfizetési árak:

2 1895. évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.
Hová az előfizetések és a lap kiküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1-ső szám
I. EMELET
[Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.]

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek től

Az elrettentés politikája.

Pécs, 1895. december 10.

Általános tapasztalat igazolja, hogy minél korlátoltabb valakinek az elméleti tehetsége, annál nagyobb benne a hajlandóság a durva erőszakoskodásra, mert a természet már úgy rendezte be, hogy a szellemi gyengeségért nyers erővel kárpótolja az egyént. Ismerve ezt az igazságot, a Bánffy-kormány megalakulásakor el voltunk rá készülve, hogy alatta Magyarországon eddig még nem tapasztalt hivatalos erőszak fog uralkodni, de annyira még sem mertük volna ennek a kormánynak szellemi erejét kicsinyíteni, hogy feltehetünk volna róla oly embertelenségeket, a melyeket Nyitrán és Stomfán rendezett, mert ha az erőszakoskodás csakugyan a szellemi gyengeségnek fokmérője, akkor ezekből az erőszakoskodásokból következtetve a Bánffy-kormánynak csupa kretinekből kellene állnia.

Mert igazán vaksággal kell megverve lennie annak, a ki be nem látja, hogy a kormány ezeknél a választásoknál elkövetett hallatlan erőszakoskodásokkal nemcsak azonosítja magát, hanem egyenesen értelmi bünszerzője azoknak, a mikor nyíltan hirdeti, hogy célja a választókat elrettenteni a néppárthoz való csatlakozástól s ebből a célból eleve salvus conductust ad a választási elnököknek s a közigazgatási hatóságoknak, a melyben biztosítja őket, hogy a törvénynek, sőt minden emberi érzésnek lábbal tiprása miatt a hajuk szála sem fog meggörbülni, csak az eredmény legyen kedvező: szerezzék meg az államtitkároknak a mandátumot, bármekkora legyen is az ellenpárti választók többsége.

A képviselőház tegnapi ülésén Percel belügyminiszter már megkezdte a szerencsen-mosdatást, a mikor az ellenzék minden árnyalatából felhangzó vádak ellenében a stomfai választási elnököt védő szárnyai alá vette s a Házban ismételte azokat az ügyefogyott mentegetőzéseket, a melyeket Bartal elnök a fővárosi újságokban közölt nyilatkozatában feltalált.

Mert ugyan ki fogja elhinni Bartalnak, még ha az igazmondásairól híres belügyminiszter erősíti is, hogy 1900 megjelent választó közül ötödfél százát törvény szerint vissza kellett utasítani? Hiszen maga a tettes választási elnök is csak 159-re meri tenni azoknak a számát, a kiknek neve nem volt benne a választói lajstromban (?) és kénytelen beismerni, hogy csak 260 választó lett visszautasítva a korkülönbség és személyazonosság kétes volta miatt. Hogy a személyazonosság kétes volta mit jelent, azt tudja mindenki, mikor a községi bírák és jegyzők jelen vannak: kétes tehát a személyazonosság nem maradhat, mert ezeknek kétséget kizárólag kell igazolniuk, hogy a jelentkező szavazó azonos-e a lajstromban felvettél vagy nem.

Arra az együgyű mentségre, hogy a visszautasítottokról nem is lehetett tudni, milyen pártiak, mert a személyazonosság megállapítása előbb történt, mintsem az illető megkérdezett volna, kire szavaz, már elnémul az erkölcsi felháborodás is s a szánakozás kerekedik fölül a fölött, hogy ily sületlenségekkel csak valakit is megtéveszthetnek vélnek. Hiszen maga a nyilatkozó elnök mondja, hogy a pártok felváltva szavaztak, hogyan meri tehát állítani azt, hogy arról a választóról, aki akkor állított a szavazatszedő küldöttség elé, mikor az ellenzéken volt a szavazás sora, nem tudta, kire akar szavazni?

A mikor az a választó még be sem ért a választás színhelyére, azok a jó urak már jól tudták, hogy kire fog szavazni, mert a szerint szállásolták el a meleg korcsmaszobába terített asztal mellé, vagy szállították le kocsijáról s tartották csendőrszuronyok közt esőben-hidegben, étlen-szomjan 36 óráig; de a mikor oda állt a küldöttség elé, akkor rögtön elfelejtették, hogy kire is akartak ez szavazni és pártatlanul visszautasították, jótalanul megfosztották politikai joga gyakorlásától.

De még sokkal nagyobb hazugság ennél az a kormánypárti híresztelés, hogy mindezekre a durva törvénysértésekre csak azért van szükség, hogy a néppárt leküzdhető legyen, mert ez a párt

oly destruktív irányzatot követ, a melynek megelőzésére a salus rei publicae minden eszközt szentesít. Hazugság az ilyen mentegetőzés, mert lehetetlen, hogy ne tudnák a kormánypárton, mikép a törvény lábbal tiprásával senkit a törvény tiszteletére rábírnai nem lehet; hogy az erőszak ellenében dac, elkeseredés és elszántság keletkezik, főleg a mikor tudatlan tömegek vallási fanatizmusa van feltűzelve.

Ime már is elérték a hatalom kezelői, hogy az egész ellenzék kénytelen a néppárt sérelmei mellett állást foglalni, pedig hát az országgyűlésen jelenleg működő ellenzéki pártok semmikép nem barátai a néppártnak, sőt a függetlenségi és 48-as párt határozottan a legnagyobb ellenségének tekintik, de hát azért a törvénysértés és jogtiprás az marad, ha a néppárt ellen alkalmazzák is.

A Bánffy választási brutalitásai ismeretlenek voltak a nem kevésbé destruktív irányzatú antiszemita párt grasszállása idején s mégsem vették el Magyarországot, sőt a magyarországi zsidóság sem, hanem az antiszemita koptak ki a törvényhozásból; hasonló sors várakoznék a néppártra is, ha csupán a törvényt szegeznek izgatásai ellenébe, de hát a kormánynak nem ez kell; neki szüksége van a néppártra, hogy mint hazamentő szabadon garázdálkodhassék, fosztogathassa meg nemcsak politikai, de emberi jogaitól is mindazokat, kik nem tolják szekerét tuskön-bokron át.

Ha a legszabadelvűbb ellenzék is szemet hunyna a kormány védőszárnyai alatt elkövetett brutalítások fölött csak azért, mert azok a néppárt ellenében alkalmaztatnak, önmaga alatt vágná a fát, mert minden ellenzéknek egyedüli védőbástyája a törvény, a melyen ha egyszer rést űni enged bárki kedvéért, az a bástya őt sem védi többé: ha helyeselte a jogtiprást, a mikor azt a hatalom más ellen alkalmazta, nincs többé joga panaszra akkor sem, ha vele szemben járnak el törvénytelenül.

Feltétlenül elítéljük tehát a kormány elrettentési politikáját s az ennek nyomában járó brutalításokat, először, mert ezek épen az ellenkezőjé

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Pödri Pista.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Írta: Bérczy Károly.

Egyszer volt egy ember, kinek a szakállja — nem volt kender. Miért nem volt kender? Azért, mert még híre-hamva se volt ő kelménél a szakálnak.

Tóth Pista még ákszentáción se volt. Hogy is lenne hát szakállja? De bajusza már van valamelyes. Valamelyes. Ez a Tóth Pista büszkesége. Ennek a szálaihoz van kötve reménye. Ezekben az apró, feketés sörtekben gyökeredik a Tóth Pista ahhoz való jussa, hogy vasárnap délután bemehessen a nagykocsmába táncolni. Ez a fekete-fényes, tiz husz izé ad neki hatalmat, hogy a hajadon fehérnépre rászólhasson a kapuból:

— Há' vótál Naca? Hová igyekszöl Mári?...

Kényes is ám Tóth Pista a legénytollára. Dolog után — ha ráér, — tüstént belekukkant a kis zsebbe: belibe: nem esett-e hiányosság a bajuszban? Mielőtt eszik vagy iszik; minek előtte dologhoz gyürkőzik; táncol vagy elővenné a pipakésztséget: előbb mindig a bajuszához kap ujjával.

Ez volt a veszte. A Mátó Katica egyszer vasárnap vecsernyéről többet magával jövet, a harangláb mellett gusztáló legények közt észre vette Tóth Pistit, amint a bajuszát huzogatja. A dévaj teremtés dehogyan állhatta meg szó nélkül. Nevetve szólta le Pistit:

— Mit pödörd mindig a helyit?

Legények, leányok nevettek. Legények, leányok azóta sehogy se szólnak hozzá máskép:

— Ehen gyün a Pödri Pisti! . .
Meg is átkozta Tóth Pista még az első embert is, ki fölhalálta a bajuszviselést.

Aztán, hogy éppen a Mátó Katának kellett a csunyaszájúnak lenni, ki ezt a gyötrelmet beleoltotta szegény Tóth Pista szívébe! Akárki inkább, csak a Mátó Kata ne vóna! . .

— Nem szereti az ember azt, akit megcsufol, — motyogta szecskametszés közben Pisti legény, — pedig én azt hittem, hogy Kati nem húzódik tőlem!

A falu kocsmájában szól a muzika, dübörög a föld a legények patkóitól. Táncolnak. Kiki a maga párjával, amint dukál.

Legényt vagy leányt aranyért se lehetne ilyenkor otthon találni. Hatodfél napig husnak-vonnak, de a vasárnap délután az övék. Szógallegény vagy cselédlány még a bérbe is belealkudja a vasárnapi délutánokat.

A Mátó Kati szásráncos szoknyája úgy pörög a táncban, mint az ördög rokkája. Amint hogy az is.

Elforgatja ez a leány a szoknyája pávás pördülésivel a legény fejét úgy, hogy bölcs, tudálemos ember legyen, aki helyre igazítja.

Ha most látná a Katit a Tóth Pisti, amilyen puha szíve van a legénynek: megbocsátaná neki, amiért hogy falu csufjává tette.

De nem látja. Otthon maradt Pödri Pisti. Fáj neki, hogy bolondot tesznek belőle. Inkább kést döfnének a szívébe, csak ne mondanák:

— No Pödri Pisti, kicsirázott-e mán a bajuszod?

Pedig ha akarná, egykét kézlegyintéssel elcsitíthatná a pajkosokat. Erős. Mahomet erejű

volt a Tóth Pisti. De a szíve gyökere nyulhájából táplálkozott. Békesség okáért türt . . .

Estefelére kelve, nagyot gondolt Tóth Pista. Rendbe hozta az istállót. Néhány marok zabot dobott a lovaknak; a fejőskék elé egy nyaláb száras takarmányt vetett a jászolba, Kitűzte bekecse sebébe a cifrán mesterkéltséggel készkenőt. Rágyújtott a mult vasárnapról maradt félszivarra, astán megindult a kocsmá felé.

— Egy fordulóra talán engem megemberül a Kati? . . . mondta.

Nem emberülte meg. Bele volt az a táncba úgy abajodva, hogy nem volt ideje Tóth Pistát meglátni, ki a söntés mellett iddogálta a féllitert.

— Fél óra se telhetett bele, mikor a szála tulsó felén valami kis csete paté kerekedett. Abba hagyták a táncot. Kalikó esküdt Lajcsi fia vitte a szót:

— Mit, te engem kikoszarosol? Te, te Mátó Kata?

Egy katonaviselt gyerek kőberikkant:

— Ki kő táncoltatni a kisasszonyt!

Öt-hat legény bele kontrás:

— Vigyük ki!

A leányok, kik nem nagyon kedvelték a Katát, alig várták a pillanatot, mikor kiteremtik a legénynek az udvarra. Astán akár világgá is mehet a Kata . . . A Kalikó gyerek már rátette a kezét a leányra. Az egyik heves fejtű legény meg mellbe lökte a szegényt, ki szegyenében majd hogy elcsúlyedt s könyörgő tekintettel nézett végig a legényeken: nincse-e a ki pártját fogná? Van.

Valaki elbődítette magát:

— Nem röstellitek? Ennyi diaszó egy ludra!

Legények, lányok hátrafordulnak. A Kalikó gyerek röhögve vág vissza:

eredményezik annak, a mit állítólag céloznak, hisz csak növelik a fanatizmust ott, a hol ez ugyis elég nagy; másodsor pedig, mert ezek az egész ellenzék végveszedelmét jelentik: elpusztul, ha csak a törvénnyel védekezik azok ellen, kik a törvényt semmibe sem veszik; anarkiát teremt, ha törvényszegésre törvényszegéssel válaszol.

Már pedig mindkettőtől óvja isten árva hazánkat!

H i r e k.

Pécs, 1895. december hó 10.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Baranyamegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését Kardos Kálmán főispán elnöke alatt, melyen a rendes szakelőadók terjesztették elő november hóról szóló jelentéseiket. A versendi körjegyző ellen kimondották a személyes felelősséget, a mennyiben a körzetéhez tartozó községekben tízezer forintnál több az adóhátralék. Most állami végrehajtó fog kimenni, a kinek díjait és költségeit a körjegyző fogja megfizetni. 17 községnek adójából behajthatatlanság címén 6750 frtot törültek. Tíz adózó félnek ingatlanaira az árverést elrendelték, illetve ennek foganatosításával a tiszti ügyészt bízták meg, minthogy az illetők felszaporodott adóhátraléka az ingóságok elárverezéséből ki nem került. Most majd megszólal a dob a kis viskók fölött és ünnepelhetik a milleniumot az erdők vadjaival. 24 vadászati kihágásban leledző fél kapott egyenkint 2—5 napra terjedő fogházat, a mennyiben a rájuk szótt bírságot leülük. 164 kivételes nőülési engedély pártolólag terjesztetik föl a honvédelmi miniszterhez. Ülés végén Szily alispán indítványára a nyugdíjba vonuló Sey László árvaszéki elnöknek, magas korát meghaladó túlfeszített munkásságáért a bizottság jegyzőkönyvi elismerést és köszönetet szavazott. A legközelebbi ülés 1896. évi január 14-én lesz.

— **(Jószivű emberbarátok figyelmébe.)** Közeledik a karácsony ünnepe. Ez alkalomból a megyei árvaház gondnoksága ez uton is felhívja az árvák jótévőit, hogy a szegény apátlan, anyátlan árvákról ez évben se feledkezzenek meg. Akár természetben való adományokat, akár pénzt, mely az árvák karácsonyfájára fordítatik, készséggel elfogad az intézet főnöknője és Keller István megyei várnagy, az intézet felügyelője. A szíves adományok hírlapilag fognak nyugtáztatni.

— **(Baranyamegye adója.)** A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint, melyet a közigazgatási bizottság mai ülésén olvasott föl, a vármegye területén a lefolyt november hóban egyenes adók címén 311.787 frt 77 kr. tolyt be; a múlt év hasonló időszakában 315.935 frt 52 kr., tehát az idén 4147 frt 75 krral kevesebb. Folyó évi január 1 től november 30-áig befolyt összesen 1.529.212 frt 97 kr., a múlt év hasonló időszakában 1.584.418 frt, tehát 55.206 frt 97 krral kevesebb. Ennek okát a pénzügyigazgató az ipar pangásában, igen sok vásár beszüntetésében, valamint a november 20-án megkezdődött mezőgazdasági statisztikai munkálatok végzésében látja, mely a körjegyzők összes idejét abszorbeálta.

— Miutától lettél törvénybíró Pödrí Pista? Ez egyet köhint: — Ne teréfalj komám. Inkább ereszd el azt a lányt.

— A te szavadra? Csak azért is kivisszük. — Nem viszed azt koma, én mondom. Ereszd szépen utjára.

— Veled együtt kivisszük! Legények, lányok kiáltották: — Veled együtt Pödrí Pisti!

Pista legény felgyürte az inge ujját. A Kati csak bámulta: ni, még így is tud ez? . . .

— No hát! mondta Pista legény s hozzá nyult Katához, — fogjatok meg hires legények!

Legelőbbsen a Kalikó gyerek emelt rá kezét: — Koma, hát verekedünk?

— No nem bánom, — rikkantotta Pista legény. Hát verekedtek. Hanem a Kalikó gyerek egy kicsit meganylette a virtusságát. Ugy oda vágták az asztal lábához, hogy az eltört balkezét teljes hat hétig ágyolták-pátyolták, míg kihámozták az orvosok a kemény kötéstől.

Az összezörrenés után azt mondta Tóth Pisti Mátó Katinak:

— Most gyere, Pödrí Pisti ha megmentett a szegyéntül, emberségesen haza is vezet . . .

Ót is elvezették. De nem haza. A városba. Ott is abba a sárgára meszelt épületbe, a melyeknek olyan szigorú rácsos ablakai vannak.

Két álló hónapig nem látta a faluja bádogtetejű tornyát Pödrí Pista.

Est se szenvedte hiába. Nagyra nőtt a becsülete legények, lányok előtt.

(Baranyamegye közegészségügye) a lefolyt november hóban, viszonyítva a múlt év hasonló időszakához, általában kedvezőnek mondható. Az uralkodó kórjelleg a hurutos volt. A heveny fertőző kórok közül szórványosan előfordultak a difteritis, hasi hagymáz, kanyaró, vörheny és az influenza. Új trachoma eset csak egy merült föl Csikós-Tóttósön egy a budapesti XVII. sz. katonakórházból hazaküldött oda való illetőségű katonán, a ki bajait már a kórházból hozta magával. Magyar-Bólyban, Duna-Szekesőn és Mohácsón a szikvizgyárak megvizsgáltattak és semmi rendellenesség nem tapasztaltatott. A gyógyszerárak szokásos évi vizsgálata is megejtetett, a melyről a jelentések a belügyminiszterhez felterjesztettek.

— **(Ítélet az Énekes Hegedűs ügyben.)** Tegnap lapunkban bőven ismertettük azt a monstre-végtárgyalást, melyben a pécsi kir. törvényszék ítéletet volt hozandó a tizenkilencrendbeli lopás büntette és vétsége s orgazdaság vétségével vádolt Énekes Péter, Hegedűs István és a kisebbrendű vádlottak Szép István, Szép Istvánné, Király György és Szép Anna bűntudatában. A tegnap egész este hat óráig tartott végtárgyalás befejezéseül ma reggel 8 óráig tartott a végtárgyalás eredményének összegezése, majd a közvádó Zsolnay György kir. főügyész helyettes vádbeszéde, mely után a bíróság visszavonult az ítéletet meghozandó. Épen a delet harangozták, mikor a tanácssterem ajtaja felnyílt és a bíróság megjelenvén, kihirdették az ítéletet. E szerint a fővádlott Énekes Péter bűnösnek mondatott ki tizenkétféle lopás büntetésben és tekintetbe véve, hogy már összesen 7 évet töltött fogságban, de más részt enyhítő körülményként elfogadva, hogy mikor a soproni fegyházból kiszabadult, cselédnek állt be és becsületesen akart megélni, de mikor kitudódott, hogy feje, elbocsájtották és ő efeletti elkeseredésében adta magát megint a tolvaj életre — hétévi fegyház büntetésre és tízévi hivatalvesztésre és politikai jogai felfüggesztésére ítéltetett. Másodrendű vádlott Hegedűs István pedig bűnösnek mondatott ki ötrendbeli lopás büntette és egy orgazdaság vétségében s ezért két és félévi fegyházra s 5 évi hivatalvesztésre lett ítéltve. Szép István egyrendbeli, Szép Istvánné kétféle orgazdaság vétsége miatt kéthavi, illetve négyhavi fogságra ítéltetett, Szép Anna és Király György vádlottak azonban ugyanilyenmő vád és követhetményei terhe alól felmentettek. Az elítéltek közül Hegedűs István belenyugodott az ítéletbe, de a többiek mind felebbezték. Felebbezett azonban a terhükre, súlyosbításért, a kir. ügyész is. Énekes Péter és Hegedűs István továbbra is vizsgálati fogságban maradván, visszakiértették a kir. ügyészséghez; a többi vádlottak azonban az ítélet jogerőre emelkedéseig szabadlábon hagytattak.

— **(Halálozás.)** Keil Györgyné született Oberhammer Etelka 26 éves korában f. hó 9-én meghalt. Temetése holnap (szerdán) d. u. fél négy órakor lesz a József-utca 41. számú gyászházban a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmise pedig lelküdvéért f. hó 12-én d. e. 8 órakor lesz a budavárosi piébánia templomban.

— **(Katholikus kör Szászvárott.)** Mint szászvári levelezőnk írja, ott tegnapelőtt alakult meg a Katholikus Kör, mintegy hetven taggal. A kör elnöke Baltha László szászvári gyógyszerészt választották meg.

Mátó Kata esetit mihamar elfeledték. Csak úgy pördül a szoknyája, mint annak előtte. Szint úgy bomlanak ntánna a legények mint annak előtte.

Tóth Pista, ahogy leszolgálta a kótert, csak mindig olyan jámbor állat maradt, mint volt az esete előtt. Pedig félték tőle. A lányok is megtisztelték:

— Jó röggét István! Há' megy kée István? A katonaviselt gyerekek se rösteltek vele szóba ereszkedni:

— Szerbuc komám! — mondták neki. Valaki még se becsülte. Valaki még csak kutyába se vette. A — Kata. A Mátó Kata.

A Kata szíve inkább húzott a széleszü Kalikó gyerekekhez. Vele táncolt. Vele cicázott. Vele ölelkezett a kertek alján . . .

Tóth Pistinek nem sokáig köllött irigyelni a Kalikó gyereket. István legényt beákszentáltak huszárnak.

A Kalikó gyereket, a bitangot kiszuperálták. Mégis az övé lett a Mátó Kata.

Mikor két év multával Tóth István huszárkaplar ur farsangra hazajött kurta szabadságra, akkor tájt esett meg a Kalikó gyerek lakodalma Mátó Katával.

István káplár ahogy meglátta a násznépet a templomból való visszajöttében, megpöndörítette kacsaringós bajszát és csak ennyit szavalt:

— Több is veszett Mohácsnál!

Amint hogy igaz is.

— **(Villam-ütött ember.)** Ma reggel egy-negyed kilenc órakor a maiom-utcában, Nagy Jenő vármegyei tisztifőügyész háza előtt egy embert találtak összegett testtel, kezében egy csomó dróttal és a telefonhálózatnak a házról lelógó huzalával. A nyomban értesített rendőrség részéről Trixler rendőrbiztos azonnal a helyszínére sietett és megállapította, hogy az ember egy Kiel Márton nevű telefonmunkás, ki a telefonvállalatnál van alkalmazva, és onnan lett kiküldve, hogy a gyakori szélviharok folytán megrongálódott telefonhuzalt ujjal helyettesítse. Ki is ment, hozzá is fogott volna a munkához, de vigyázatlanságból hozzáért a központi villamfejlesztő telep vezetékéhez és a villamosság az első érintésnél leütötte, testét szénfeketére perzselte. Trixler rendőrbiztos azonnal intézkedett, hogy a szerencsétlenül járt embert a kórházba szállítsák, a hol ápolás alá vették.

— **(Nincs feloldva a sertés-zárlat.)** A nyomtató műhelyből egy reggelenként kikerülő újság azt híreszteli mai számában, hogy a kereskedelmi miniszter a sertések szállítására vonatkozó vesztégyárt Pécs város és területére nézve feloldotta s így a sertések ki- és beszállítása Pécsen szabad. Nos, hát erről a miniszteri rendeletről illetékes helyen mit se tudnak s annál kevésbé lehetséges ez, mert hiszen még ma is történt sertésvesztés elhullás, már pedig ez esetben csak nem oldják fel a zárlatot? Ezt a téves híresztelést pedig annál inkább kötelességünknek tartjuk megcáfolni, nehogy a nagyközönséget is tévedésbe ejtse és azt higgye valaki, hogy — szabad a vásár. — Még nem szabad; de a kacsavásár no, az igen!

— **(Gyarmatár- és detailkereskedők gyűlése.)** A kassai és kolozsvári kereskedelmi kamarák kezdeményezésére az ország gyarmatár- és detailkereskedői vasárnap országos gyűlést tartottak az új városháza közgyűlési termében. Mintegy kétszáz kereskedő volt jelen, akik elnökké Lázár Györgyöt választották. A kongresszus Deil Jenő, a kassai kereskedelmi kamara titkárnak indítványára a fogyasztási adóról szóló törvény módosításának szükségességét mondta ki, még pedig oly alapon, hogy a fogyasztási adó magasságát és kivételét a magyar és osztrák államok területén azonos elvek szerint állapítsák meg, úgy hogy az adó azon állam jövedelme legyen, amelynek területén az adóterget elfogyasztják. Együttal a kongresszus feikéi a kormányt, hogy a létező bajokat mielőbb orvosolja. Kulinyi Zsigmond indítványára hosszabb vita után elhatározták, hogy az 1884. XXII. törvény cikk azon rendelkezésének kiterjesztését kérik a kereskedelmi testületekre, amelyek az ipartestületek alakítására vonatkoznak. Dr. Záray Károly a pécsi kereskedelmi kamara titkárnak előterjesztésére elhatározta a kongresszus, hogy felterjesztést intéz a pénzügyminiszterhez a tíz forintig terjedő számlák bélyegmentességét kérve. A napirend utolsó tárgya volt a vasárnapi munkaszünetnek az állami egyedáruság tárgyaira való kiterjesztésére vonatkozó határozati javaslat, a melynek értelmében a kongresszus kimondotta, hogy az állami egyedárusági tárgyak s első sorban a dohánytermékek eladásával foglalkozó kereskedőknek a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény alól való kivételét sérelmesnek tartja és a pénzügyminiszterium 2621.1892. sz. rendeletének hatályaon kívül való helyezését az állami egyedárusok és dohánytermékek árusító kereskedők (kistözsédek) vasárnapi pihenésének biztosítása céljából feltétlenül szükségesnek találja, egyszersmind elhatározta, hogy a miniszteriummal ily értelemben teendő közbenjárás iránt a kereskedelmi miniszterhez felterjesztést intéz. A tanácskozások délután 2 órakor értek véget. Pécsről ezen a kongresszuson részt vettek Zárayn kívül Szeifritz és Eizer János kereskedők.

— **(Az anyakönyvvezetők ünnepnapja.)** Az anyakönyvvezetők, a kik mindig nyakig vannak a munkában, kezdik lassankint fölfedezni, hogy nekik van egy külön ünnepnapjuk. Nincs bejegyezve semmiféle kalendáriumba, de az anyakönyvvezetőknek mégis ünnep, mert kiváltképpen aznap alig van dolguk. Ez az ünnepnap — a péntek. A régi pénteki babona annyira dolgozik az emberekben, hogy mióta a polgári házasság törvénynyé lett, még nem akadt Budapesten ember, a ki pénteken kötött volna házasságot. Még a születések bejelentését is maskorra, lehetőleg vasárnapra halasztják, ha esetleg az illető csecsemő olyan könnyelmű, hogy pénteken jön a világra.

— **(Kis gyermekek fosztogatói.)** Csak tegnap számunkban hívtuk fel a szülők figyelmét a gyermekfosztogatók ellen és ime, ma már egyszerre három feljelentés is érkezett a rendőrséghez ezek ellen a lelkesen utonállók ellen, kik a kis gyermekekről leszedik a felső ruhákat, elveszik tőlük, ha valami értékes csecsebecse van rajtuk s aztán úgy kifosztva bocsájtják őket haza. A gyermek aztán dideregve, sirva ér haza és elpanaszolja megrémült szüleinek, hogy egy fiatal kis nénikével találkozott, az becsalta ide vagy oda egy kapu alá, avagy egy szűk, néptelen utcába és ott szép szóval tartván,

leszedte róla a meleg kendőt, vagy felöltöt s aztán odább állt, őt magát pedig ott hagyta kifosztva, egyedül s alig talált haza. Így történt ez legutóbb S á g h y Kálmán, özv. Dunz Ferencné és N é m e t h József kis leánykájával. A gyermekfosztogatók mindenütt ugyanazt az eljárást követik; a két első szülő gyermekeiről a meleg téli kendőket emelték el, de a legbrutálisabban járt el a megromlott lelkű tolvaj N é m e t h József, sanc-utca 5. szám alatti lakos kis leánykájával, a kit tegnap, mikor a Deák utcai ovodából délután négy órakor a Zrinyi-utcán keresztül hazafelé tartott, egy 13-14 év körüli leány elfogott s beszélt neki egy boltról, hol igen sok cukrot vesz majd neki s így a kis lánykát magához édesgetvén, a nyakáról szépen levette fehér selyem csipkés nyakkendőjét, majd a füléből a fülbevalóit szedte ki. Az egyiket sikerült neki szép ügyesen kiakasztani, de mert a másikkal nem bírt gyorsan boldogulni, arra a brutális tette vetemedett, hogy kiszakította a lányka füléből s olyan erővel, hogy az arany függőcskévé kony csattja eltört és egy kis része bent maradt a lányka fülében. A lelketlen fosztogató ekkor elfutott zsekmányával és a kifosztott kis lányka sirva ért haza s panaszkolt el szüleinek, hogy mi történt vele. A rendőrség a feljelentések folytán erőlesen folytatja a vizsgálatot a gyermekfosztogatók ellen s remélhetőleg, meg is lesz a vizsgálatnak a kívánt eredménye hamarosan s kézrekerülnek a lelketlen gyermekfosztogatók nemsokára.

— **(Esküt tett tisztviselő.)** T a n t o s s y Ferenc, a pécsi kir. ítélőtáblához ujonnan kinevezett segédhivatali igazgató mai napon tette le Biaskovitch István ítélőtáblai elnök kezeibe a hivatalos esküt, melynek megtörténte után Hamza Géza elnöki titkár bevezette az új tisztviselőt új hivatalába, melyet eddig mint helyettes töltött be.

— **(Megugrott tehén.)** D o m a n Henrik bükösi lakosnak egy vörösszörű, fehérlő szarvu tehene a napokban, a mint itatni a kúthoz hajtották, valamitől megszeledvén, megugrott és nyoma veszett. A megugrott tehenet, mely testvérek között is megér negyven forintot, a szentlőrinci szolgabíróság keresteti.

— **(Talált csontváz.)** A Lakits-kaszárnya udvarán építendő lovagló-iskola ásátásai közben egyik munkás egy térdig érő gödörben emberi csontokra akadt, majd lejjebb ásván, egy fekvő helyzetben levő emberi csontvázra akadt. A leletről ma reggel jelentés érkezvén a rendőrséghez, onnan K o v á c s rendőrbiztos és T o l n a i tisztiorvos kimentek a helyszínére s ott a hivatalos vizsgálatot megkezdtek. A csontváz ezelőtt 20-30 évvel, vagy talán még hamarabb kerülhetett a földbe, teljesen ép és erős, csontos emberé lehetett, de hogy férfié vagy nőié azt már nem lehet megállapítani. Maga a csontváz egészen ép, sőt fogai is épek ugy, hogy sokan megirigyelhetnék tőle ma is. Hogy mint kerülhetett a földbe, azt megállapítani nem lehetett, az illető helyen temető soha sem volt s 1869. óta mindig honvédek tanyáztak ott, azelőtt pedig dragonyosok. Meglehet, hogy valami régi büntény áldozata az emberi csontváz, a mit azonban ma már kideríteni nem lehet. A talált csontvázat a budavárosi temetőben földelték el.

— **(Herczenberger táncestélye.)** Hétfőn este a Vigadó nagy termében tartotta meg Herczenberger bácsi a délutáni társaság részére az első táncpróbát, hogy beszámoljon arról, miként felelt meg eddigi feladatának, melyből már ugy látszik kifogy hatatlan. Sietünk előre kijelenteni, annál is inkább, miután a legkompetensebb helyről értesültünk, hogy kedves tanítványai kivétel nélkül mind a legbiztosabban és eleganciával állják meg, illetve lejtének keresztül a terem sima parquetjén, s így a fiatalság már örömmel néz a közel jövőbe, midőn e legújabb generációt is a krenzchenekbe bevezetheti. Pompás hangulat uralkodott az egész estélyen keresztül, oly annyira, hogy még a Herczenberger bácsi is átvette Farkas Sanyitól a primási szerepet, s a hegedű kezelésében is kitűnő korrektségről tanuskodott. Terpsi chore istenasszony teljesen meg lehetett elégedve ezen szép számban egybegyűlt leánysereggel, kik templomában — ezuttal a Vigadóban — megjelentek. Ki küldött tudósítónktól a következő hölgyek névsorát vesszük: Alt Ilonka, Beierlein Gizella, Bedő Panni, Doma Oktávia, Gärt Irma, Jilly Böske, Károly Etelka, Kindl Gizella, Kristoff Wanda, Kaltnecker Mariska, Kocsak Ilka, Löwy testv., Luizer Margit, Lechner Silvia, Németh Böske, Németh Margit, Nasitz Gizella, Pilch Böske, Polgár Blanka, Razgha Ilonka, Sidlauer Irén (Sellye), Schwerker Lenke, Schultz Márta, Schwauer testv. A négyeseket mintegy 40 pár táncolta. Végre ugy éjfél után 2 órakor Herczenberger, ki annyira szívén viseli kedves tanítványainak egész segítségét, kiindulva azon mondasból hogy a jóból is a sok megárt, a pikulással takarodót fuvatott a legnagyobb elégedettségére a fiataloknak.

— **(Szedősztrájk Siklóson.)** Siklós kezd világváros lenni. Legalább erre mutatott ama körülmény, hogy az ottani nyomdában is kiütött a szedősztrájk a nyomda két inasa — szedők és összes

személyzet is a két inas képében — meztagsadván a munkát és megszökvén a nyomdából. E szerint a szerkesztő abba e helyzetbe jutott, hogy nem csak megírta, de ki is kellett szednie a lapot, sőt mert az egyik inas lapkihordó is volt, talán ki is hordta — a lá „Arizona Kicker“ a lapot. Különben a siklósi szedősztrájkról maga a siklósi újság így számol be olvasóinak: „Mielőtt kiütött lapunk nyomdájában az inas sztrájkolás, azelőtt mult számunk szedését az István nebuló, kit olvasóink, illetve előfizetőink jól ismernek, írott cikkekinkben egyes mondatokat boszúból több helyen kétszer szedett ki, s így oly kellemetlenséget okozott a korrekturnak, hogy késő éjjel fejezhette be a lapot. Hát még technikailag, mennyit kellett küzdeni a metropásnak!? Hogy az inas sztrájkolás teljes legyen, hát Sanyókn, a tisztelt Sándor nebulókn meg e heten kifecamította a lábát. Sztrájkoló inasaink füléről gondoskodott nyomdatu lujdonosunk, meg mi is, de ez ideig a csendőrség nyomozása eredménytelen. Ezek után egyedüli óhajtasunk csak az, hogy ha előkerül István nebulókn és a lapot kihordja, mindegyik tisztelt előfizetőnk cibálja meg a fülét, a mit különben mi is megteszünk, ha előkerül, így majd nem jut eszébe a fővárosi nyomdászok sztrájkolása Furesa is ez a szocializmus!“

— **(Eljegyzés.)** Weisz Antal Dombóvárótt eljegyezte Deutsch Irént, Deutsch Gusztáv leányát Budapestről.

— **(Renitens iskolaszék.)** A ma megtartott megyei közigazgatási bizottsági ülésen beterveztette a tanfelügyelő Szakál község iskolaszékének határozatát, melyet minden esetre jellemző volta miatt szószerinti szövegében reprodukálunk:

„Az újabb, 1894. nov. 6. án megválasztott iskolaszék az előbbinek abbéli határozatát, hogy államsegélyért nem folyamodik, helyeslőleg elfogadja azon megokolással, hogy csakis maga kíván iskolája fölött intézkedni.“

„Novák Ignác bár nem okleveles tanítóval (kiszolgált baka kaptár volt) a ki azonban józan és szorgalmas, meg vannak elégedve. Egy tisztán földmives nép gyermekeit a legszükségesebbekre megtudja oktatni. Van elég tanult, de tisztességtelen ember a világon.“

„A hét közben itt volt, de most próbára meg nem jelent Könyvi Gyula itlétekor maga mondta, hogy beteges és már huzamosan gyógykezelés alatt van. Betegét pedig nem választunk, de semmilyen sem. Ide hiába is küld akára tanfelügyelőség, akár a plébános akárkit.“

„A 73 frt 35 krajár kikerekítés mai időben, ilyen gazdasági viszonyok között (filloxera, értéktelen termények) lehetetlen. Erre pedig a törvény sem kötelezhet. A végrehajtó pedig nem sokára ugy sem talál már valamit. Tehát megleszünk, a hogy vagyunk s lenni tudunk.“

A közigazgatási bizottság belátva, hogy ilyen középkorba való iskolaszék nem áll hivatása magálatán, no meg hogy világosan ellentétbe helyezkedett a szentesített törvényekkel, elhatározta, hogy megkeresi a felettes egyházmegyei tanfelügyelőséget, hogy a kvalifikáció nélküli tanítót haladéktalanul mozdítsa el és az ilyen népbolondító iskolaszék ellen rendelje el a fegyelmi vizsgálatot. Spiritusába az ilyen korlátolt emberekkel, a kik talán azért, akarják tudatlanságban hagyni a jövő nemzedéket, hogy valahogy túl ne tegyen rajtuk. Mi ezt a közigazgatási bizottsági határozatot írott malasztanak tartjuk, ha csak az egyházmegyei tanfelügyelő nem lépzen oly felvilágosított ember, hogy ráparancsoljon (mert kapacitációról szó sem lehet) arra az ész nélküli cselekvő iskolaszékre, hogy az a törvény, mely elrendeli az okleveles (és csakis ilyen) tanítók alkalmazását, épp ugy szól a liberális szellemű, józaneszű állampolgároknak, mint azoknak a vakságban sinlődo embereknek, a kik önteltségükben azt hiszik, hogy elég erősek ellenszegülni a törvénynek, a melyet nálunk még a király is megtartani köteles. Bizunk az egyházmegyei tanfelügyelő bölcsességében és szigorában, midőn csak a célt kell tekinteni, nem azokat az otromba esaközöket, melyet a szakálak igénybe vettek a törvény kiájtására.

— **(Financok rémuralma.)** A ma megtartott megyei közigazgatási bizottsági ülésen a pénzügyigazgató szép egymásiban elreferálta, hogy Rác Göröcsöny, Gerde, Bakóca, Nagy-Ágh, Hidas, Egerágh, Sámód, Hásságy, Magyar-Sóros, Lothárd és Mislény községekre az összes fogyasztási adók a pénzügyi közegek által megszabott összegek ellenében rá utaltattak, miután sem maguk az illető községek önként nem vállalkoztak a fogyasztási adók bérbevételére, sem bérlő nem akadt, mert hát ilyen szegény községekben nem meri egyik sem a pénzt megreszkirozni. A kirótt összegek magassága miatt nevezett községek valamennyien felebbezték a közigazgatási bizottságoz, de bizony hiába volt az írka írka, mert elfogadták a referens pénzügyigazgatónak határozattá emelt javaslatát, mely szerint a

felebbezések elutasítandók, miután a kényszer fizetési summák a viszonyokhoz képest vannak megállapítva. Pedig hát a községeknek nagyon is igazuk van, midőn az önkényesen kivetett teher ellen panaszkodnak. Lássuk csak például a Hidas községre kivetett fogyasztási adókat. Muszáj ezeknek a szegény embereknek évenként kiizzadni borfogyasztási adó címén 1150 frtot, hus fogyasztási adó címén 260 frtot, cukor fogyasztási adó címén 240 frtot, sörfogyasztási adó címén 449 frtot, szesz fogyasztási adó címén 620 frtot; holott a szesz kivéve egyetlenegy cikkből sem fogyasztanak el a községben összesen ennyi értékűt, mint a mennyi adót követelnek rajtuk. A földhöz ragadt hidasdiaknak szószólójuk akadt a főispánban, de hiába, ama magasabb államérdek előtt, mely szerint a fogyasztási adók évről-évre fokozandók, neki is meg kellett hajolnia és így keresztülment a drákói határozat, mely ott is adóztatja az állampolgárokat, a hol nincs reá aiap. Bizony ezzel a rendszerrel lefőzik a mai zseniális fináncaink az arab puszták beduinjait, a kik csak azt veszik el utasoktól, a mijeik van, míg nálunk a születendő gyermekről is fölteszik, hogy fogyaszt hust, cukrot és pálinkát, no meg bort és sört, a mi jó lenne, ha a szoptató anyáknak kijutna, nemcsak a száraz kenyér.

— **(Hitelsszövetkezetek kongressusa.)** Az ország 176 hitelsszövetkezetének megbizottjai tartottak vasárnap Budapesten kongresszust, hogy foglalkozzanak a reájuk sérelmes törvényjavaslattal, a melyet a hitelsszövetkezetek reformálása tárgyában, terjesztettek a törvényhozás elé. A kongresszus elnökének Hegedűs Sándor országos képviselőt, alelnöknek Mauthner Adolfot és Zádor Lajost választotta. Dr. Karácsonyi Lipót előadó ismertette ezután a törvényjavaslatot. Kifogásolta, hogy az megnehezíti a szövetkezetek alakulását és anyagi garanciák helyett személyeseket követel. A területi korlátozást, a tagok szavazatának meghatározását tartja főképen sérelmesnek. Makkfalvy Géza és mások felszólalása után elfogadták az előadó javaslatait s azokat beveszik a memorandumba. Szántó Sámuel tanár referált még a javaslatnak a kölcsönös segítő egyesületeket érintő szakaszairól, a melyeknek módosítását követeli. A kongresszus Szántó javaslatait is felhasználja a memorandum szerkesztésénél, a mivel a tizenöttagu intéző bizottságot bízták meg. Pécsről Kindl József, a kölcsönsegélyző egyesület vezérigazgatója és Hoffmann Lajos vettek részt a kongresszuson.

— **(Iszákosság és tüdőbaj.)** A szesz italok bőséges élvezésével járó számos bajhoz egy újat csatolt Lanceraux francia orvos, ki a francia orvosi akadémia miuapi ülésén azt bizonyította, hogy az alkoholizmus és tuberkolózis közt szoros összefüggés van, amennyiben iszákosság emberek igen fogékonyak a tüdőnek megbetegedésére. A szesz italok élvezésével való visszaélés ugyanis nagy mértékben hátráltatja az anyagcsereét, minek következtében az iszákos ember testének ellentállóképessége csökken s a tüdőbe jutott tuberkolózis bacillusok alkalmas talajt találnak a szaporodásra. A francia orvos a tuberkolózis terjedésének megakadályozása céljából szükségessé tartja azért, hogy a szesz italok élvezését törvényileg nehezsítsék meg.

— **(Olcsóbb lesz a patika.)** A belügy-miniszter nemrég leirt a közegészségügyi tanácsához a gyógyszerári árszabás átdolgozása tárgyában, a mely szerint ezután az árak jóval olcsóbbak lesznek. Az egészségügyi tanács most készíti elő az új árszabást, mely már 1896. évi január 1 én életbe lép.

— **(A dunántúli ág. hitv. ev. püspök székfoglalója.)** Gyurátz Ferenc az ujonnan választott ág. evang. püspök székfoglalásának ünnepe ma van Győrött. Gyurátzal együtt a felekezethek mind a négy püspöke jelen van az ünnepen, mert az egyházi szertartást végző Baltik Frigyesen kívül hivatalosak: Zelenka és Sárkány püspökök is és az ősz, hivatalától csak az imént szívélyes óvációk közt visszalépett Karsay Sándor, kiérdemült püspök is. Meghívták Tisza Kálmánt, az ev. ref. egyházkerület főgondnokát, Péchy Tamás, Fabinyi Teofil és Laszkáry kerületi fdlügyelőket, továbbá Prónay Dezső báró ág. ev. felügyelőt. A mai ünnepet hétfőn este a „Fehér bárány“ ban ismerkedő est előzte meg. A keddi ünnepélyes gyűlést, melyre az esperesekhez intézett körlevelek útján, az egész egyházkerület hivatalos, szentmártoni Radó Kálmán val. belső titkos tanácsos, mint az egyház kerület világi felügyelője nyitotta meg, az egyházi szertartást Baltik végezte, mire Gyurátz püspök székfoglalóját megtartotta. Az esperesek nevében Mészáros István esperes, helyettes püspök, a felügyelők nevében pedig Schreiner Károly dr. kir. tanácsos, soproni ügyvéd üdvözölte Gyurátz Ferencet. Délután 1 órakor nagy bankett volt a vigadó nagytermében.

— **(Lopás.)** Özv. Fábry Jánosné azt a panaszt tette ma a rendőrségnek, hogy lakásáról még a mult szombaton ismeretlen tettes az udvarban kiterítgetve volt ágyneműket és az ott álló lavoárt s egyéb edényt is ellopott. A tolvaj a helyi viszonyok-

kal igen ismerős lehetett, mert az udvar hátsó részébe egész észrevétel nélkül hatolt le és ép úgy illant el a lopott tárgyakkal éppen abban az időben, mikor a káros szobájában takarított, tehát az udvarra nem ügyelhetett ki. A rendőrség megtette az intézkedéseket a tolvaj kézrekerítése iránt.

— **(Nem Veres, hanem Vörös.)** Tót-Keszin megejtett megyebizottsági tagválasztás alkalmával a sorshúzás útján megválasztott Veres Kristóf fölött a tolnamegyei igazoló választmány, tudósítónk jelentése szerint az alábbi módon döntött: „Mint hogy a szavazólapokra irt „Veres“ Kristóf tótkeszii segédlelkész nem található és a rendelkezésére álló adatok alapján választható: Veres Kristóf egyáltalán nem is létezik, a nem létező egyénre kézzelfoghatólag tévedésből beadott szavazatok semmiesnek tekintendők.“ Ennélfogva az igazoló választmány Vörös Kristóf tótkeszii segédlelkészt a többi, kisebb számu szavazatot nyert, egyénnel szemben, az ő nevére esett 29 szavazattal megválasztott és igazolt m. bizottsági tagnak nyilváníta. Tehát mégis jól végződött a Veres és Vörös féle választási história, bár ha a kettőt egynek vették volna, amint hogy tényleg egy, akkor nem 29, de 58 lett volna a rá adott szavazatok összesége.

— **(Zsaroló napszamos.)** Fazekas György patzai születésű, barsi lakos napszamból kereste a mindennapi kenyerét és így tartotta el a feleségét s gyerekeit. Nehéz életnek találván azonban a napszamoskodást, felcsapott — zsarolónak és ismerősei közül többeket azon mód akart megszípolozni, hogy fenyegette őket, hogy ha meg nem fizetik a halgatását, feljeleníti őket a bíróságnál, mert ezt meg azt a büntetendő cselekményt tudja rájuk. Azonban hamarosan megtörtént vele az a szerencsétlenség, hogy őt jelentették fel a bíróságnál és a kaposvári kir. törvényszék vád alá is fogta zsarolás büntette miatt. Fazekas Györgyöt bánthatta a lelkiismerete és felhetett is a büne büntetésétől, mert egy szép napon csak magára hagyta a feleségét a gyerekeivel és ő maga pedig megszökött Barcsról s még ma sem tudják, hol van. Ezért aztán a kaposvári kir. törvényszék most körözti a megszökött zsaroló napszamosot, a ki harmincnyéves, középtermetű, barna bajszu, beretvált képű, jóerőben levő ember s nem lehetetlen, hogy a hol lappangva tartózkodik, ott is tilos módon szerzi meg a kenyerét.

— **(Nem tudja, hol született.)** Nem hiába hatvankét esztendő az öreg Nagy Sándor, egy szegény tolnai napszamos, de el is felejtette, hogy hol született. Akkor tűnt pedig ez ki, mikor az öreg az ő napszamos pályafutásán nagyobb karriert csinálándó, felment Budapestre és ott beállt zsákhordónak, a Duna partján. Egyszer aztán beteg lett és kórházba kellvén mennie, ott mőzsi születésűnek vallotta magát. Azonban mikor az ápolási költségét Mőzs községén be akarták hajtani, kintűnt, hogy Mőzsnak az öreg Nagy Sándorhoz semmi köze, mert bizony nem annak a területén látta ő meg először a napvilágot. Ilyeténképen kitudható nem lévén, hogy hol született az öreg most a szegzárdi alispáni hivatal kutatja, hogy hol is jött hát a napvilágra az öreg Nagy Sándor, ki öregségére még a születés-helyét is elfelejtette.

— **(Nem volt finom.)** Kellert Adolf pécsi borügynöknek két tükör miatt „afférja“ volt Grünstein Simon üvegkereskedővel. A partnerek összeözörrentek; Kellert botja alatt ripegtek-ropogtak a Simon ur ablaküvegjei, kinek még ezen felül a képes felét is alaposan megtetovirozta Adolf ur. A dolog a bíróság elé került, hol Kellert, egy vádlotthoz illő ártatlansággal tagadott. Csak annyit ismert be:

— Kérem alásan, az igaz, hogy nem voltam akkor nadjon finom a Grünstein urral.

A pécsi járásbíróság mégis nyolc napi ájncelt diktált Adolf urra. A pécsi kir. tábla azonban az enyhítő körülmények nagyobb beszámításával egy „finom“ ítélettel négy napra redukálta Kellert Adolf büntetését.

— **(Ez is kihágás)** Egy férfiú vonul föl a rendőrséghez, némileg rendetlenül s ingatag léptekkel. A férfiú kócos rettenetesen; a kalapja gondatlanul van kifelé.

— Tessék engem becsukadni — mondja

— Miért?

— Kérem, tulajdon elleni kihágást követtem el.

— Ugyan?

— De bizony csak — erősködik a férfiú.

— Hát mit tett?

— Beittam az órámat . . .

— **(Mezőgazdasági statisztika.)** Reszketeg lábú vén csősz cammog az ügynök elő.

— No öreg, van-e kendnek gyermeke?

— Van-e? kérdi vissza az öreg s végig dörzsöli kifent bajuszát. — Hát aztán mé ne vóna, m nek néz engem az ur?

— Hát jószága van-e?

— Van hát. Egy hét 7 frtos számaram, 3 jércém, osztég galamb — a hány gyün.

Művészet, irodalom.

Utolsó szerelem. Dóci Lajos poétikus nyelvvezető és költői szépségekben bővelkedő vigjátékát az „Utolsó szerelmet“ tegnap este igen szép számu közönség nézte végig. Pedig a darab már másodszer ment. S ez csak azt jelenti, hogy közönségünk kedveli azokat a darabokat, melyek ezt megérdemlik és megnézi őket többször is. Maga az előadás ugy a rendezés, mint a szép díszetek és valóban fényes jelmezek folytán külsőleg is igen sikerült; belső értékét pedig Mészáros (Apor vajda), K. Breznay Anna (Drugeth Mária) és R. Balogh Etel (Catrina) biztosították, kik mellett kiváltak még Balla K. (Cecco) és különösen Kalmár Piroška, ki igen kedves és ennivalóan férfias volt Duci, az apród szerepében. A darab különben az első szereposztással került színre; csak Follinus helyett játszott Molnár, de mivel a szerep csak ugyis pár szóból áll, nem éreztük valami nagyon a csere hátrányát (→)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 10 én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tisztelt Ház ma tartotta a karácsonyi szünet előtt utolsó ülését végtelenül sovány napirend mellett.

Elsőben is Percel belügyminiszter felett Sima Ferenc és Hock János interpellációira, az utóbbinak a girálti választás ügyében, kötelességszerűleg tagadta erősen, mintha ott bár a legesekélyebb törvénytelenység is végbement volna. Hock János nem volt jelen; a többség a választ tudomásul vette.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök felett ezután Serbán Miklós interpellációjára. Legjobban szeretné — ugymond — ha kvalifikált román ifjak megyei hivatalokba mennének, sajnos, alig-alig akad egy, a ki vármegyei szolgálatba lépne. Serbán nem volt jelen; a Ház ezt a választ is tudomásul vette.

Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter felett végül Makfalvainak a nagyatádi mentelep ügyében s miután ezt is tudomásul vették —

Szilágyi Dezső elnök bejelentette, hogy a Ház üléseit a jövő évi január 9 ig elnapolja. Pártkülönbőség nélkül megéljenzettek.

TÁVIRATOK.

— **Öngyilkos millenniumi árendás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Spitzer Miksa milliomos, a ki a kiállítás belépőjegyeinek jövedelmét másfél millióért kibérelte, az éjjel a Dunába ugrott. Ma reggel kifogták. Spitzernak fivérével együtt a Dorottya-utcában bankháza volt. Állítólag tőzsdei veszteségek buskomorra tettek és ez hajtotta az öngyilkosságba.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

előfős szerkesztő
PLENINGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó

Urak,

kik a legújabb divat szerint valódi angol és francia szövetekből készült

téli kabátot, utczaí, salon, frakk- és díszöltönyöket

vagy bármennemű őr- és gyermekruhát

kivételes olcsó áron beszerezni Ohajtanak, forduljanak a cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi és gyermekruha raktárhoz Pécsen, király-utca, Bazár épület, a városházával szemben.

Megrendelések pontosan és olcsón eszközöltetnek. — Meg nem felelő áruk kicseréltetnek.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

1957. szám.

1895.

Árverési hirdemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1895. évi 16344. számu végzése következtében, özv. Matros Jánosné Hamerli Bella javára, Csonka István eilen 338 frt 26 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 4553 fitra becsült szobabutorok, felszerelések és taból épült lovardából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 26497. 1895. sz. végzése folytán 107 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi június hó 15. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 35 frt 40 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsen Indóház u. és vásártéren leendő eszközölésére 1895. évi december hó 12-ik napjának délelőtti 1/2, 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron átul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi november hó 24. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-

féle
valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett esomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és hasznos mindannak eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3. valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszeráruháiban.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az irgalmasok gyógyszeráruháiban: Reeh Vilmos, Spitzer fia. Köszl János kereskedésében.

Főkiadó és társaság az osztrák magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,

III 3. Heumarkt 3.

Utazatok hatóságilag nyomoztatnak.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.